

om han derfor skulde lide. — Den anden Grund, som skulde forhindre Antagelsen af hans Valg, var, at Ankepakken var saa tyk; men hvad vil Folgen være af, at tykke Ankepakker skulle bevirke, at en Rigsdagsmand ikke antages? Det vil være, at Papirmøllen faaer stor Fortjeneste og Rigsdagen stor Betsvær (Ratter.) Jeg kan ikke nægte, at dersom Afdelingen ingen bedre Grunde har havt end disse 2 til at udsætte Afgjørelsen af et Valg, som det herom handlede, hvorom Alle vide, at den paa-gjældende Mand er yderst slet behandlet under Valghandlingen, synes dette mig, som om man vilde give den allerførste Krænkelse af Valg-friheden den allerførste Dpreisning. Skulle vi gjøre Noget for at sikke Valgene for Frem-tiden, saa maa det netop være ved at antage denne Rigsdagsmand strax; thi dersom det viser sig, at man, ved at gjøre de voldsomste og uredeligste Indgreb i Valgfriheden, skal kunne udsætte Valgene til en tidligere Tid, og, ved at bringe dem til Rigsdagen, bringe det derhen, at en saadan Folkethingsmand ikke skal admitteres, ligesaa godt som nogen Anden, saa vil Valgfriheden ikke mere være sikker. Jeg troer vist, at her er netop et af de Til-fælde, hvor Rigsdagen fra første Dieblit af bør betræde den Bei, som den vil være tjent med at betræde for Fremtiden. Om endogsaa de indkomne Anker fremkomme, som der er sagt, i meget tykke Pakker, bør dette ikke være en Forhindring for os i at træffe en hurtig Afgjørelse. Hvad der foreligger i dette Valg, det er: at en Mand er fuldgjældig valgt 2 Gange, og nu skal han til Trods for dette ikke være gyldig valgt. (Ratter.)

Krieger: Jeg er fuldkommen enig med den foregaaende ærede Rigsdagsmands Uttrin-ger, forsaavidt at Rigsdagen vel skal see sig for, hvilken Bei den betræder; det er netop det Vigtige ved det Spørgsmaal, som her forelig-ger, at derved angives den Retning, i hvilken Valgspørgsmaalet behandles, og nu mener jeg, at det netop er vigtigt for Rigsdagen, at den ikke i Tillid til Erklæringer af Enkeltmand, afgjør en Sag uden Prøvelse, naar det godt-gjøres og oplyses, at der foreligger Tvivls-grunde af Betydning. Den Omstændighed, at eet Medlem forsikrer, at Noget er skeet, og at

et andet Medlem forsikrer, at et Andet er skeet, kan ikke være tilstrækkelig Hjemmel til at tage en Beslutning allerede nu, thi det maa vel erindres, at her staaer ikke lige overfor hinanden Fuldmagtens endelige Anta-gelse og endelige Forkastelse, hvilket man dog, efter flere sadne Uttringer, næsten skulde troe, men det, som her staaer lige overfor hinanden, er enten at afvise eller ikke at afvise de Indsigelser, som ere fremkomne. Nu vilde det vistnok være beqvemt for den, der vælges, hvis den Sætning opstilledes, at den Valgte altid har Formodning for sig; men jeg troer ikke, at Vælgerne kunne være tjente med, at man saaledes uden videre og uden nær- mere Prøvelse anerkjender den, der paa Valg-dagen er proclameret som Rigsdagsmand, naar der er reist Indsigelser mod Valget, som for-tjene at tages i Betragtning. Ved slige al-mindelige Sætninger kommer man ikke langt; man maa gaae nærmere ind paa Sagen og stille sig for Die, hvorom Spørgsmaalet egent- lig her dreier sig. Her er ikke Spørgsmaal om Antagelse og Forkastelse af Fuldmagten, men om at afvise Indsigelser, som ere frem- komne, ikke om uden videre at lade dem staae til Troende, men blot om at vise dem saa me- gen Opmærksomhed, at man ikke forkaster dem useete og uhorste, og jeg troer, det er vel værd for Rigsdagen at standse lidet forinden den beslutter sig til at tage en endelig Afgjørelse af den Natur. Gaae vi efter de almindelige Betragtninger ind paa de enkelte Spørgs- maal, som nu her foreligger, saa skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle saa Bertigtigelser. Jeg maa imidlertid foreløbig beklage, at det Spørgsmaal, som jeg har stillet til den ærede Indenrigsminister med Hensyn til Valget i Thisted Amts Ake Valg- kreds, ikke er blevet bevareret; thi Meningerne vare jo netop forskjellige i Afdelingen, fordi man ikke vidste, hvorledes Sagen egentlig hang sammen med den Skrivelse til Inden- rigsministeriet og de deri omtalte Paaastande; thi det kunde siges, at da der ingen Paaastand var nedlagt for Rigsdagen selv, vilde det være rettest ikke at tage noget Hensyn til, hvad der forovrigt maatte være oplyst. Men der var i den officielle Skrivelse talt om „nedlagte Paa-